Dosarul nr.3-657/2022

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 decembrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Cristina Cibotari, Elena Negru, Sandra Tocilă

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL ”David-Agro” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud privind contestarea actelor administrative și acțiunea conexată intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL ”David-Agro” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud privind contestarea actelor administrative,

A C O N S T A T A T :

**Argumentele participanţilor la proces.**

La data de 20 ianuarie 2022 SRL ”David-Agro” a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud solicitând:

-A declara nul procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la SRL ”David-Agro” în data de 29.11.2021 de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Valentina Nuca.

-A anula decizia de regularizare nr. 216 din 14.12.2021, întocmit de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Valentina Nuca.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, prin procesul-verbal cu privire de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la SRL ”David-Agro” în data de 29.11.2021 de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Nuca Valentina, s-a constatat că SRL ”David-Agro” prin declarația vamală nr. 2170I1712 din 27.06.2017 a introdus pe teritoriul RM din Germania tractor rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. Reg: BO196A, cap: 12902cmc, an. Fab. 2012, nr. Caroseriei XLRTE47MS0E962392, PARC, 362612 km, puterea 340KW, Diesel, 1 unitate = 8065 kg, cu valoarea facturată de 30 000 euro, la condiția de livrare EXW Bochum.

La fel, prin procesul-verbal contestat, s-a constatat că prin declarația vamală nr. 2170I1712 din 27.06.2017 SRL ”David-Agro” a beneficiat de tratament tarifar preferențial (preferența 200) în baza Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte și Uniunea Europiană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte. Potrivit acestui Acord, la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Moldova din UE beneficiază de tratament tarifar preferențial. La capitolul verificarea dovezilor de origine, art. 32 din Acordul de Asociere RM-

UE, stabilește că verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează ori de cîte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente, sau caracterul originar al produselor respective. Astfel, Serviciul Vamal a solicitat asistența administrativă a Autorității Vamale din Germania, privind efectuarea verificării certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.L 575518 din 16.06.2017 emis exportatorului AONTRANSPORTE GmbH Harpenerhellweg 31, Bochum. Urmare verificării efectuate s-a constatat faptul că marfa declarată, adică tractorul rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. Reg: BO196A, cap: 12902cmc, an. Fab. 2012, nr. Caroseriei XLRTE47MS0E962392, PARC, 362612 km, puterea 340KW, Diesel, 1 unitate = 8065 kg, importat prin declarația vamală nr. 217011712 din 27.06.2017, acoperită de Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.L 575518 din 16.06.2017 nu poate beneficia de tratament preferențial în conformitate cu Acordul de Asociere RM-UE, deoarece în rezultatul verificării efectuate se constată că acestă marfă nu este produs original al UE. După întocmirea procesului-verbal contestat SRL ”David-Agro” a înaintat un dezacord asupra procesului-verbal cu privire de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la data de 29.11.2021. În dezacordul înaintat Serviciului Vamal, SRL ”David-Agro” a indicat toate motivile de fapt și de drept asupra situației descrise în actul contestat. Serviciul Vamal, Biroul Vamal Sud și inspectorii acestuia nu au dat apreciere corespunzătoare celor descrise în dezacord, în așa fel respingînd toate invocate și au emis o decizie de regularizare nr.216 din 14.12.2021 prin care a dispus încasarea a obligației vamale calculată în sumă totală 92 783,31 lei de la SRL ”David-Agro”.

Consideră că Serviciul Vamal, Biroul Vamal Sud la examinarea prezentului caz nu au luat în calcul faptul că la devamarea obiectului descris în procesul-verbal contestat se regăsește Dovada prezentată autorității vamale încă în anul 2017 în baza cărui s-au efectuat toate calculele vamale corespunzătoare, de către instituția pe care o reprezintă, întreprinderea SRL ”David-Agro” în acel an s-a supus deciziilor vamale. Răspunsul eliberat de autoritatea vamală a Germaniei precum că nu a fost produs în UE, nu este dovedit, deoarece autoritatea Germană nu spune acest lucru expres, ci comunică organului vamal din Republica Moldova despre faptul ca acest obect descris în procesul-verbal contestat și/sau a documentelor prezentate de instituția Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud nu îndeplinește cerințele pentru autentificarea sa și pentru corectitudinea informațiilor conținute în aceasta.

Adică, SRL ”David-Agro” nu cunoaște ce fel de informație a fost expediată către autoritatea vamală a Germaniei de către autoritatea vamală din Republica Moldova, pentru identificarea producătorului obiectului descris în procesul-verbal contestat, însă cu certitudine este clar că solicitarea făcută de autoritatea vamală moldovenească către cea germană nu au fost prezentate toate actele sau nu au indicat corect actele necesare pentru identificarea producătorului, în rezultatul căruia Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud a făcut o opinie incorectă.

La data de 30 martie 2022 SRL ”David-Agro” a înaintat **acțiune de contencios administrativ** împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud solicitând:

-A declara nul procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la SRL ”David-Agro” în data de 29.11.2021 de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Valentina Nuca.

-A anula decizia de regularizare nr. 216 din 14.12.2021, întocmit de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Valentina Nuca.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, prin procesul-verbal cu privire de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la SRL ”David-Agro” în data de 29.11.2021 de Inspectorul principal în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud, Nuca Valentina, s-a constatat că SRL ”David-Agro” prin declarația vamală nr. 2170I1712 din 27.06.2017 a introdus pe teritoriul RM din Germania tractor rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. Reg: BO196A, cap: 12902cmc, an. Fab. 2012, nr. Caroseriei XLRTE47MS0E962392, PARC, 362612 km,

puterea 340KW, Diesel, 1 unitate = 8065 kg, cu valoarea facturată de 30 000 euro, la condiția de livrare EXW Bochum.

La fel, prin procesul-verbal contestat, s-a constatat că prin declarația vamală nr. 2170I1712 din 27.06.2017 SRL ”David-Agro” a beneficiat de tratament tarifar preferențial (preferența 200) în baza Acordului de Asociere între R. Moldova, pe de o parte și Uniunea Europiană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte. Potrivit acestui Acord, la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Moldova din UE beneficiază de tratament tarifar preferențial. La capitolul verificarea dovezilor de origine, art. 32 din Acordul de Asociere RM-UE, stabilește că verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează ori de cîte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente, sau caracterul originar al produselor respective. Astfel, Serviciul Vamal a solicitat asistența administrativă a Autorității Vamale din Germania, privind efectuarea verificării certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.L 575518 din 16.06.2017 emis exportatorului AONTRANSPORTE GmbH Harpenerhellweg 31, Bochum. Urmare verificării efectuate s-a constatat faptul că marfa declarată, adică tractorul rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. Reg: BO196A, cap: 12902cmc, an. Fab. 2012, nr. Caroseriei XLRTE47MS0E962392, PARC, 362612 km, puterea 340KW, Diesel, 1 unitate = 8065 kg, importat prin declarația vamală nr. 217011712 din 27.06.2017, acoperită de Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.L 575518 din 16.06.2017 nu poate beneficia de tratament preferențial în conformitate cu Acordul de Asociere RM-UE, deoarece în rezultatul verificării efectuate se constată că acestă marfă nu este produs original al UE. După întocmirea procesului-verbal contestat SRL ”David-Agro” a înaintat un dezacord asupra procesului-verbal cu privire de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 efectuat la data de 29.11.2021. În dezacordul înaintat Serviciului Vamal, SRL ”David-Agro” a indicat toate motivile de fapt și de drept asupra situației descrise în actul contestat. Serviciul Vamal, Biroul Vamal Sud și inspectorii acestuia nu au dat apreciere corespunzătoare celor descrise în dezacord, în așa fel respingînd toate invocate și au emis o decizie de regularizare nr.216 din 14.12.2021 prin care a dispus încasarea a obligației vamale calculată în sumă totală 92 783,31 lei de la SRL ”David-Agro”.

Consideră că Serviciul Vamal, Biroul Vamal Sud la examinarea prezentului caz nu au luat în calcul faptul că la devamarea obiectului descris în procesul-verbal contestat se regăsește Dovada prezentată autorității vamale încă în anul 2017 în baza cărui s-au efectuat toate calculele vamale corespunzătoare, de către instituția pe care o reprezintă, întreprinderea SRL ”David-Agro” în acel an s-a supus deciziilor vamale. Răspunsul eliberat de autoritatea vamală a Germaniei precum că nu a fost produs în UE, nu este dovedit, deoarece autoritatea Germană nu spune acest lucru expres, ci comunică organului vamal din Republica Moldova despre faptul ca acest obect descris în procesul-verbal contestat și/sau a documentelor prezentate de instituția Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud nu îndeplinește cerințele pentru autentificarea sa și pentru corectitudinea informațiilor conținute în aceasta.

Adică, SRL ”David-Agro” nu cunoaște ce fel de informație a fost expediată către autoritatea vamală a Germaniei de către autoritatea vamală din Republica Moldova, pentru identificarea producătorului obiectului descris în procesul-verbal contestat, însă cu certitudine este clar că solicitarea făcută de autoritatea vamală moldovenească către cea germană nu au fost prezentate toate actele sau nu au indicat corect actele necesare pentru identificarea producătorului, în rezultatul căruia Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud a făcut o opinie incorectă.

Între timp, reclamantul a început să inițieze proceduri în vederea demonstrării corectitudinii sale privind faptul că produsul importat este produs în Uniunea Europeană. În acest sens s-a adresat producătorului tractorului ***** (marfa devamată preferențial) și a solicitat de la acesta să dea informație oficială cu indicarea țării de origine a producătorului tractorului, la fel reclamantul a tradus din limba germană în limba română Declarația furnizorului cu statut de origine preferențială.

Fiind o perioadă destul de scurtă reclamantul nu a reușit să le prezinte pîrîtului, pentru a se încadra în timpul instituit lui prin lege, respinge contestația reclamantului precum nu sunt motive pentru satisfacerea contestației pîrîtului și acest refuz reclamantul l-a primit în data de 01.03.2022.

La fel, în perioada relativ de scurtă, între timpul depunerilor dezacordurilor contestațiilor de reclamnt către pîrît și avînd în vedere că genul de activitate a reclamantului este și unul de import și export a mărfurilor, a fost practic nevoit să achite suma instituită de pîrît în baza deciziei de regularizare pentru ași continua activitatea. După aceste acțiuni a parvenit răspuns de la producătorul tractorului ***** (marfa devamată preferințial) în care producătorul expers indică că acest tractor a fost asamblat în Olanda orașul Eindhoven. Tot în acel moment s-a finalizat traducerea Declarației furnizorului cu statut de origine preferențială, în care subsemnatul declarației indică că mărfurile enumarate în declarație sunt originare din Comunitatea Europeană și că acest tractor nu are și nu i se aplică nici un cumul cu alte state. Reieșind din cele descrise mai sus onorată se constată cu certitudine ca acest tractor ***** (marfa devamată preferențial) este de origine Europeană și acolo a și fost asamblat.

Ambele acțiuni au fost conexate într-un singur proces judiciar.

Prin **referința** depusă de Biroul Vamal Sud s-a relevat că, potrivit art. 31 (Cooperarea administrativă) din Protocolul II, Definiția noțiunii ”produse originare” și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, de de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014: autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lro vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.

Conform art. 31 (Verificarea dovezilor de origine), din același act: Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori, autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestora documente, caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol.

În scopul aplicării dispozițiilor alin. (1), autoritățile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. În sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document și informație obținute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte. Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat. În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferințial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părți și dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol. În cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv

sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale. Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului su-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferințiale pan-euro-mediteraneene, la care Republica Moldova a adreat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015. Potrivit art. 15 din Apendicele 1 la Convenția PEM, produsele originare din țările Uniunii Europene beneficiază de tratament tarifar preferențial la importul în Republica Moldova, cu condiția prezentării unei din următoarele dovezi de origine: certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație de origine întocmită de exportator pe un document comercial. Totodată, conform art. 31 alin. (2) din Apendicele 1 la Convenția PEM, pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul adminitrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente. Astfel, Serviciul Vamal a solicitat asistență administrativă Autorității Vamale din Germania privind efectuarea verificării corectitudinii eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 575518 din 16.06.2017, emis de exportatorul AON-Transporte GmbH Harpenerhellweg 31, Bochum. Urmare a verificărilor efectuate, prin prisma riscului prestabilit, în corelare cu reglementare legale și în baza scrisorii Serviciului Vamal nr. 5199 din 04.09.2022 s-a constatat faptul că marfa declarată tractor rutier pentru semiremorci identificat supra, nu poate beneficia de tratament preferințial în conformitate cu Acordul de Asocierea RM-UE, deoarece în rezultatul verificărilor efectuate s-a constatat că această marfă nu este produs originar al UE. Dovada pentru aceasta o reprezintă însemanrea în cadrul verificării ulteiroare, de către Autoritatea Vamală a Germaniei, în caseta a doua din rubrica 14 a Certificatului de circulație a mărfurilro EUR.1 nr. L 575518 din 16.06.2017, denumită ”ergebnis der nachprufung” – ceea ce în traducere înseamnă rezultatul verificării. Caseta a doua din drepetul sintagmei ”nicht den Erfordernissen fur ihre Echtheit und fur die Richtigkeit der darin enthaltenen Angaben entspricht (siehe beigefugte Bemerkungen)” – în traducere liberă ”nu îndeplinește cerințele pentru autenticitatea sa și pentru corectitudinea informațiilor conținute în acesta”, se menționează cu semnul ”X” în cazul neconfirmării originii mărfurilor certificate în urma producerii de verificare. Se conchide că acțiunile întreprinse de Biroul Vamal Sud sunt legale și întemeiate.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL ”David-Agro” a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentanții Biroului Vamal Sud și Serviciului Vamal nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

**Aprecierea instanței de judecată.**

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanţă cu art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În concordanţă cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art.

122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Materialele cauzei atestă că, de către Secția Control Ulterior din cadrul Biroului Vamal Sud în perioada 17.11.2021-25.11.2021 a fost efectuat controlul ulterior la SRL ”David-Agro”, prin reverificarea declarației vamale nr. 2170I1712 din 27.06.2017, prin prisma corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200). În acest sens a fost adoptat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/2 din 29 noiembrie 2021.

În urma examinării declarației vamale, se denotă că agentul economic SRL ”David-Agro” a plasat în regim vamal de import definitiv tractor rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. reg.: BO196A, cap: 12902 cmc, an. Fab. 2012, nr. caroserie: XLRTE47MS0E962392, parc. 362612 km, puterea 340 Kw, Diesel, 1 unitate = 8065 kg. Marfa a fost furnizată de către AON – Transporte GmbH Harpenerhellweg 31 Bochum, cu valoarea facturată de 30 000 euro, la condiția de livrare EXW Bochum.

Marfa importată prin declarația vamală nr. 2170I1712 din 27.06.2017 a beneficiat de tratament tarifar preferințial (preferința 200) în baza Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, cu prezentarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L575518 din 16.06.2017.

Urmare a verificărilor efectuate, prin prisma riscului prestabilit, în corelare cu reglementare legale și în baza scrisorii Serviciului Vamal nr. 5199 din 04.09.2022 s-a constatat faptul că marfa declarată tractor rutier pentru semiremorci identificat supra, nu poate beneficia de tratament preferințial în conformitate cu Acordul de Asocierea RM-UE, deoarece această marfă nu este produs originar al UE.

În consecință a fost emisă de către Biroul Vamal Sud decizia de regularizare nr. 216 din 14 decembrie 2021 privind impunerea achitării obligației vamale suplimentare de 92 783,31 lei (cuantumul de bază și penalitatea).

SRL ”David-Agro” a contestat prejudiciar actele enunțate supra și ulterior a recurs la instanța de judecată competentă.

*Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor sale legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni, inter alia, s-a încadrat în termenul legal și a revendicat drepturi subiective vătămate, de altfel, temeiuri de inadmisibilitate regăsite la art. 207 din Codul administrativ nu au fost identificate.*

*Efectuând controlul judiciar al actelor contestate din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acestea urmează a fi anulate, având în vedere motivele ce succed.*

***Cadrul normativ general.***

În concordanță cu art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau

întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 din Codul administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui

participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea

conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

***Cadrul normativ special.***

Conform art. 32 din Codul vamal, prin tratament tarifar preferenţial se înţelege o reducere sau o scutire de taxe vamale, care poate fi aplicată şi în cadrul unui contingent cantitativ sau valoric. De tratament tarifar preferenţial pot beneficia unele categorii de mărfuri în funcţie de originea acestora, potrivit acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În acord cu art. 127 [11, 13] alin. (1) lit. a) din Codul vamal, obligaţia vamală apare, atât la import cât şi la export, şi în următoarele cazuri: când, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate. Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal. Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Conform art. 129 alin. ($2^2$) din Codul vamal, pentru sumele obligaţiei vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import şi de export, majorarea de întîrziere se calculează pentru perioada de când sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi până la data stingerii acestora. Înscrierea în fişa de evidenţă a plătitorului vamal a majorării de întârziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import şi de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

Conform art. $181^1$ din Codul vamal, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10). Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic). În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor

mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate. Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor când efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de: a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia; b) examinarea contestaţiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acţiunii colaboratorului vamal; c) reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate; d) auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior; e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent; f) constatarea elementelor constitutive ale infracţiunii de contrabandă sau ale altor infracţiuni; g) efectuarea unui control prin contrapunere. Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol. Controlul ulterior iniţiat sau aflat în curs de iniţiere urmează a fi încheiat printr-un raport dacă: a) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior a fost lichidată; b) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informaţia de care dispune organul vamal este insuficientă şi nu permite regularizarea situaţiei. Dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior. Serviciul Vamal aprobă modelul documentului necesar regularizării situaţiei, precum şi instrucţiunile de completare ale acestui document. În cazul în care se constată apariţia unei obligaţii vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferenţele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

În conformitate cu art. $202^1$ din Codul vamal, auditul postvămuire este una dintre formele controlului vamal ulterior, care are drept scop verificarea respectării legislaţiei în vigoare de către persoanele stabilite în Republica Moldova la momentul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova şi plasării acestora sub o destinaţie vamală. Auditului postvămuire pot fi supuse persoanele implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în operaţiunile supuse auditului postvămuire sau persoanele care dispun de documentele şi datele respective din motive profesionale. Auditul postvămuire este efectuat de organele vamale conform procedurilor stabilite de Guvern. Controlul vamal ulterior prin auditul postvămuire al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează, se supraveghează şi se raportează în conformitate cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător. Serviciul Vamal are obligaţia să-şi coordoneze planul controalelor ulterioare prin audit postvămuire cu Serviciul Fiscal de Stat, precum şi să facă cu acesta schimb de informaţii respective. În cazul identificării unor coincidenţe în partea ce se referă la persoana supusă auditului, este obligatorie efectuarea controalelor comune. Pentru exercitarea auditului postvămuire, în termenul prevăzut la art. $202^5$ alin. (2) după acordarea liberului de vamă, pentru a se asigura de exactitatea informaţiilor furnizate în declaraţia vamală sau în declaraţia sumară, organele vamale verifică toate documentele şi datele care se referă la operaţiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicînd aceste mărfuri. Organele vamale pot să examineze aceste mărfuri şi/sau să preleveze eşantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare. În procesul auditului postvămuire, organul vamal este obligat să identifice şi să examineze imparţial toate faptele şi circumstanţele ce au tangenţă cu trecerea mărfurilor peste frontiera vamală şi plasarea acestora într-o destinaţie vamală. Auditul postvămuire poate fi efectuat la sediul şi în încăperile

titularului mărfurilor sau ale reprezentantului său, ale oricărei persoane legate direct sau indirect, cu titlu profesional, de aceste operaţiuni ori ale oricărei persoane care dispune de documentele respective, cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv în scop de domiciliu şi reşedinţă, sau la sediul organelor vamale. În cadrul auditului postvămuire poate fi examinat întregul sistem structural-organizatoric intern al persoanelor auditate. În cazul în care în procesul desfăşurării auditului postvămuire este necesară stabilirea anumitor fapte şi circumstanţe în baza documentelor sau mărfurilor care se află în posesia altei persoane cu care persoana auditată are sau a avut relaţii economice şi/sau financiare, organul vamal este în drept, cu emiterea unui nou ordin de control, să desfăşoare o verificare prin contrapunere. În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesuluiverbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire. În procesul efectuării auditului postvămuire, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. Auditul postvămuire se efectuează în baza unui ordin de control emis de către directorul general al Serviciului Vamal/şeful biroului vamal sau de persoanele împuternicite de aceştia. Ordinul de efectuare a auditului postvămuire este emis în forma stabilită de Serviciul Vamal. Efectuarea auditului postvămuire se aduce la cunoştinţa persoanei auditate cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de data iniţierii controlului, conform procedurii stabilite de Guvern, cu excepţia controlului inopinat. Perioada de desfăşurare a auditului postvămuire nu trebuie să depăşească 2 luni de la data iniţierii auditului postvămuire. În cazuri întemeiate şi justificate documentar, persoanele menţionate la alin. (11) pot decide prelungirea duratei de desfăşurare a auditului postvămuire cu cel mult 4 luni sau sistarea auditului postvămuire. Perioada sistării şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării auditului postvămuire. Auditul postvămuire poate fi suspendat, la decizia organelor vamale, în cazul: a) intervenţiei unei forţe majore, constatate în modul stabilit; b) intentării unui proces judiciar care are importanţă pentru auditul postvămuire; c) solicitării motivate (întemeiate şi justificate documentar) a persoanei auditate, însă nu mai mult de 30 de zile. Auditul postvămuire iniţiat şi neiniţiat urmează a fi încheiat printr-un raport, dacă: a) persoana juridică în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire a fost lichidată, iar persoana fizică întreprinzător individual în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire a fost radiată din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali; b) persoana în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire nu este de găsit, iar informaţia de care dispune organul vamal nu permite regularizarea situaţiei. Auditul postvămuire se efectuează în orele de lucru ale organului vamal şi ale persoanei juridice sau fizice controlate. În cazul în care persoana auditată nu dispune de sediu sau de încăpere ce poate fi utilizată pentru efectuarea auditului postvămuire ori sediul se află la adresa de domiciliu, ori în alte cazuri în care nu există condiţii optime de lucru, auditul postvămuire se efectuează în sediul organului vamal, respectînd prevederile art.145 din Codul fiscal, cu întocmirea obligatorie a actului de ridicare de la persoana juridică sau fizică a documentelor necesare. Contestarea ordinului de efectuare a auditului postvămuire, de suspendare sau de prelungire a auditului nu împiedică efectuarea controlului. Suspendarea de către instanţa de judecată a ordinului de efectuare a auditului postvămuire, de prelungire sau de modificare a auditului postvămuire nu împiedică efectuarea controlului ulterior prin audit postvămuire.

În corespundere cu art. $202^2$ din Codul vamal, reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte

instituţii şi persoane. Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesuluiverbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

În acord cu art. $202^7$ din Codul vamal, organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei. Organele vamale pot determina cuantumul obligaţiei vamale, precum şi decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică economică în baza informaţiilor de care dispun în următoarele cazuri: a) lipsa sau ţinerea neconformă a contabilităţii; b) persoana controlată nu prezintă integral sau prezintă parţial documentele luate la evidenţă şi rapoartele corespunzătoare, conform termenelor din art. $202^5$ alin. (1); c) documentele solicitate au fost prezentate, însă conţinutul sau starea acestora nu permite utilizarea lor; d) persoana controlată nu poate fi găsită la sediul juridic sau la subdiviziunile sale; e) obţinerea rezultatelor cercetării (expertizei) de laborator a mărfurilor, prelevate în cadrul controlului ulterior; f) obţinerea documentelor solicitate în cadrul unei cereri de asistenţă administrativă internaţională. În cazurile descrise la alin.(2), organele vamale vor lua în considerare, după caz, fiecare din următoarele referinţe privind persoana controlată: a) datele statistice deţinute de organul vamal sau de alte organe abilitate; b) mărimea patrimoniului persoanei controlate; c) volumul venitului din vînzări realizat de persoana controlată; d) analiza modificărilor valorii activelor nete aflate în proprietatea întreprinderii; e) cifra de afaceri şi soldurile în conturile bancare ale întreprinderii; f) compararea veniturilor şi a cheltuielilor persoanei controlate; g) informaţii despre tranzacţiile comerciale şi operaţiunile efectuate de persoana controlată, primite de la instituţii financiare (filiale sau sucursale ale acestora), de la autorităţi publice şi de la alte instituţii; h) alte dovezi relevante pentru stabilirea cuantumului obligaţiilor vamale sau pentru stabilirea încălcărilor legislaţiei. Referinţele specificate la alin. (1)–(3) vor fi indicate în actul de audit postvămuire sau procesulverbal de reverificare a declaraţiei vamale, în cazul întocmirii acestuia. Dacă stabilesc faptele şi circumstanţele indicate la alin. (2) lit.a)–c), organele vamale informează în scris persoana controlată despre aplicarea măsurilor corespunzătoare, în baza prevederilor alin.(2), indicînd termenul de prezentare în scris a documentelor şi a obiecţiilor.

Potrivit pct. 57, 62, 103, 110-111, 121-123 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, acţiunile de control ulterior prin audit postvămuire se desfăşoară sub formă de: 1) control general, care reprezintă activitatea de verificare a tuturor operaţiunilor vamale pentru o perioadă determinată; 2) control parţial, care reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor operaţiuni vamale pentru o perioadă determinată. În scopul confirmării sau infirmării aplicării corecte şi unitare a reglementărilor vamale şi a altor dispoziţii legale, controlul se poate extinde asupra tuturor operaţiunilor vamale; 3) control repetat, care reprezintă activitatea de verificare în cazul în care rezultatele controlului ulterior exercitat anterior sînt neconcludente sau incomplete ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare vamală/fiscală şi, prin urmare, se impune exercitarea unui nou control ulterior. Auditul postvămuire planificat sau inopinat se iniţiază şi se execută în baza ordinului de control (al cărui formular este prezentat în anexa nr.4), aprobat de directorul Serviciului Vamal/şeful biroului vamal sau de persoanele împuternicite de aceştia, şi finalizează cu întocmirea actului de audit postvămuire şi/sau a deciziei de regularizare. Pe parcursul efectuării auditului postvămuire, ordinul de control poate fi suspendat sau modificat prin emiterea unui nou ordin de control, cu informarea în scris a persoanei controlate cu

privire la motivul suspendării sau modificării acestuia şi prezentarea unei copii persoanei controlate. Actul de audit postvămuire (în continuare – actul) este un document procedural care se întocmeşte în termen de 10 zile lucrătoare de la data întocmirii procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire. Procesul-verbal se semnează de către echipa de control şi de persoana auditată sau de reprezentantul acesteia, chiar şi în caz de dezacord asupra conţinutului acestuia. Formularul actului este prezentat în anexa nr.13. Actul trebuie să cuprindă motivele de fapt şi temeiurile de drept în ceea ce priveşte constatările şi măsurile dispuse de echipa de control. Constatările din act trebuie să fie bazate pe documente şi date expuse clar şi precis, eliminînduse orice elemente şi aprecieri subiective care încarcă nejustificat conţinutul acestuia. Iregularităţile constatate se consemnează în mod obligatoriu în act, precizîndu-se prevederile legale încălcate, cu determinarea efectului bugetar în situaţiile în care s-a constatat apariţia unei obligaţii vamale sau a unei sume plătite în plus. Prin act se consemnează, de asemenea, diferenţele privind alte taxe şi impozite datorate statului în cadrul operaţiunilor vamale. Actul semnat în modul corespunzător sau numai de către echipa de control, în cazul imposibilităţii de a fi semnat de persoana auditată, se înregistrează, la încheierea controlului, în registrele de evidenţă ale organului de control. În situaţiile în care controlul nu se exercită la sediul persoanei controlate, ci se efectuează pe baza documentelor aflate la dispoziţia organului vamal sau obţinute de la alte autorităţi ori persoane potrivit dispoziţiilor legale, precum şi atunci cînd se refuză semnarea actului, acesta se semnează numai de către echipa de control, fiind comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată prin intermediul trimiterilor poştale recomandate cu aviz de recepţie. Data comunicării rezultatelor controlului este considerată data semnării de către persoana controlată sau de reprezentantul persoanei controlate a actului, data înscrisă de operatorul poştal pe avizul de recepţie sau data la care expiră termenul de 5 zile lucrătoare de la data indicată în citaţia de audit postvămuire/reverificare a declaraţiilor vamale, remisă în vederea invitării persoanei controlate la sediul organului de control, pentru a lua cunoştinţă de rezultatele auditului postvămuire. Procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale este un act procedural care se gestionează conform procedurii stabilite pentru actul de audit postvămuire, potrivit prezentului Regulament. Acesta se întocmeşte în cazul reverificării unei sau mai multor declaraţii vamale ce se soldează cu constatarea încălcărilor legislaţiei şi deţine acelaşi statut juridic ca şi actul de audit postvămuire. Formularul procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale este prezentat în anexa nr.14. Data comunicării rezultatelor controlului ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale este considerată data semnării de către persoana controlată sau de reprezentantul persoanei controlate a procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, data înscrisă de operatorul poştal pe avizul de recepţie sau data la care expiră termenul de 5 zile lucrătoare de la data indicată în citaţia de audit postvămuire/reverificare a declaraţiilor vamale, transmisă în vederea invitării persoanei controlate la sediul organului de control pentru a lua act de rezultatele reverificării declaraţiilor vamale. Constatările din procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale vor servi drept temei pentru emiterea deciziei de regularizare, după caz. Pe baza actului de audit postvămuire, a procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, precum şi a notei de constatare, după caz, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, se emite decizia de regularizare. Acest act constituie titlu de creanţă şi este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, Legii contenciosului administrativ nr.793/2000 şi alte acte normative în vigoare. În cazurile în care obligaţiile vamale recalculate nu pot fi încasate de la plătitorul vamal pe a cărui nume a fost emisă decizia de regularizare, după epuizarea tuturor opţiunilor posibile de executare silită a obligaţiei vamale conform prevederilor Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, organul vamal va fi în drept să anuleze decizia de regularizare emisă anterior, cu elaborarea unei noi decizii de regularizare pe numele persoanei solidar responsabile cu plătitorul vamal, în cazul existenţei acesteia. Decizia de regularizare, emisă în baza notei de constatare, procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, precum şi a actului de audit postvămuire, constituie actul prevăzut pentru

încheierea din oficiu a regimurilor vamale suspensive sub care au fost plasate mărfurile.

În temeiul pct.78 din Normele metodologice privind realizarea controlului ulterior prin audit post-vămuire și reverificarea declarațiilor vamale, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. 63 din 11 ianuarie 2013, pe baza actului de audit post-vămuire, a Procesului verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, precum şi a Notei de constatare după caz, în conformitate cu prevederile art. $181^1$ alin. (3)-(6), art. 1272-12713, art. $202^3$ alin. (2) lit. e), art. $202^7$ din Codul vamal, Ordinului Serviciului Vamal nr. 333-O din 31 iulie 2014, se emite actul – "Decizia de regularizare". Acest act constituie titlu de creanţă şi este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu Codul vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, şi alte acte legislative în vigoare.

***Raționamentele instanței.***

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

Noțiunea de "act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât și în Rezoluţia (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Se va remarca faptul că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Este relevantă deciziei Curţii Constituţionale nr. 125 din 25.11.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.167g/2019 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolul $141^2$ alin. ($2^2$) din Codul vamal (clasificarea mărfurilor de către organele vamale). Curtea Constituțională a notat că, dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamala respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal este obligat să ia masuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior (articolul 181 alin.(7) din Codul vamal), precum şi dacă depistează erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesul ui-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale (articolul $202^2$ alin. (5) din Codul vamal). Curtea reţine că controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale are scopul să asigure că declaraţiile vamale au fost completate în conformitate cu cerinţele legale. De asemenea, Curtea menţionează că reverificarea declaraţiilor vamale este prevăzută şi în Regulamentul Uniunii Europene nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului de stabilire a Codului vamal al

Uniunii, transpus în legislaţia naţională în contextul executării angajamentelor asumate de Republica Moldova prin articolul 201 din Acordul de Asociere cu Uniunea Europeană.

Conform pct. 3 din Ordinul Serviciului Vamal ”Cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare” nr. 333-0 din 31.07.2014, Decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în următoarele cazuri: apariţiei obligaţiei vamale în temeiul art.127, $127^2$ - $127^{12}$ din Codul vamal, inclusiv în situaţia în care lipseşte declaraţia vamală în detaliu, declaraţia sumară sau formularul tipizat TV-14; încheierii din oficiu a unui regim vamal suspensiv sau a exportului temporar, cu utilizarea garanţiei constituite la plasarea sub regimul vamal, inclusiv conform prevederilor pct.71 (2) al Regulamentului de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.l 140 din 02.11.2005; constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit postvămuire şi/sau reverificării declaraţiei vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia; corectării erorilor de calcul, ca rezultat al verificărilor efectuate după validarea declaraţiei vamale în detaliu şi a erorilor comise într-o decizie de regularizare emisă anterior; recalculării obligaţiei vamale ca rezultat al modificărilor în legislaţie cu acţiune retroactivă; anulării obligaţiei vamale, ca rezultat al prezentării documentelor confirmative pentru aplicarea unui tratament tarifar favorabil sau preferenţial; anulării obligaţiei vamale, drept consecinţă a executării unei hotărîri de judecată sau de către Serviciul Vamal în urma examinării cererii prealabile (contestaţiei) asupra unei decizii de regularizare; introducerii modificărilor în declaraţia vamală în detaliu, validată în sistemul informaţional “ASYCUDA World”, ca rezultat al aprobării procesului-verbal de corecţie; apariţiei obligaţiei vamale ca rezultat al încheierii procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă, recalculării obligaţiei vamale în baza cererii de restituire depuse de către titularul acordului de perfecţionare activă, în conformitate cu prevederile Capitolului II, secţiunea 5, subsecţiunea 4, litera B din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02.11.2005.

Motivul întocmirii Deciziei de regularizare are drept bază pct.3) lit. a) şi lit. c) a Ordinului Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31.07.2014, care la rîndul său prevede că decizia de regularizare se emite în cazul apariţiei obligaţiei vamale în temeiul art. 127, $127^2$ - $127^{12}$ din Codul vamal, constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit postvămuire şi/sau reverificării declaraţiei vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia.

În accepțiunea Codului vamal, reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

Organul vamal fiind învestit prin lege cu competențe în clasficarea corectă a mărfurilor și aplicarea codului vamal corespunzător, a deviat de la rigorile legii, emițând acte administrative neîntemeiate.

În speță, SRL ”David-Agro” la momentul declarării mărfii în baza declarației vamale nr. 2170I1712 din 27.06.2017 a beneficiat de tratament tarifar favorabil, conform Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, pentru produsele originare din Uniunea Europeană.

Organul vamal examinând documentele de însoțire la declarațiile vamale a constatat existența unor suspiciuni privind originea reală a mărfurilor importate, motiv pentru care a solicitat suportul autorității vamale din Germania, care se pretinde a fi țara de origine a mărfii abordate în prezentul litigiu. Organul vamal a reținut că marfa introdusă pe teritoriul Republicii Moldova - tractor rutier pentru semiremorci, folosit, cap tractor ***** typ: XF05EDN3, nr. Reg: BO196A, cap: 12902cmc,

an. Fab. 2012, nr. Caroseriei XLRTE47MS0E962392, PARC, 362612 km, puterea 340KW, Diesel, 1 unitate = 8065 kg, cu valoarea facturată de 30 000 euro, la condiția de livrare EXW Bochum, nu este de origine din Uniunea Europeană, respectiv în mod eronat SRL ”David-Agro” a beneficiat de tratament preferențial.

Din perspectiva cadrului normativ aplicabil speței rezidă că atunci când răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale. În art. 23 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997 este stabilit că, la introducerea mărfii pe teritoriul vamal certificatul de origine se prezintă în mod obligatoriu dacă țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial. Art. 26 alin. (3) din lege prevede că, mărfurile a cărora origine nu este stabilită cu exactitate, pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

Totodată, în conformitate cu art. 32 pct. 6 din Apendicele 1 la Convenția PEM, dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, acordarea tratamentului preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale Pan-Euro-Mediteraneene, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015. Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

De asemenea, potrivit art. 16 „Documente justificative pentru mărfuri folosite din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene din 17.04.2007, dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: (c) „să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine”.

Conform prevederilor pct. 3 din art. 16, TITLUL V, Protocolul II a Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte Uniunea Europeană și CEEA, pe de altă parte, prevede expres că, exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.l, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum și îndeplinirea tuturor celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

Instanța de judecată atestă că, organul vamal a efectuat o analiză unilaterală și superficială a cazului limitându-se doar la obținerea informației din partea autorității vamale din Germania nu și a țării de origine a producătorului.

În acest sens, prin Nota tehnică din 21 martie 2022 emisă de producătorul tractorului DAF XF105 FT cu seria de șasiu XLRTE47M50E962392 și numărul de motor A121954 (marfa devamată preferențial) s-a notat că acesta a fost asamblat în Olanda, orașul Eindhoven, anul 2012. Suplimentar a fost anexat Certificatul de conformitate. Prin Declarația furnizorului cu statut de origine preferențială, s-a indicat că marfa conținută în declarație este originară din Comunitatea Europeană.

Pe cale de consecință, instanța constată cu certitudine marfa litigioasă este de origine din Uniunea Europeană, iar SRL ”David-Agro” în mod just și legal a beneficiat de tratament tarifar preferențial și a fost scutit de drepturile de import, astfel sunt îndeplinite regulile de origine potrivit

prevederilor din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene.

Respectiv, pentru remedierea drepturilor vătămate ale SRL ”David-Agro” se impune anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.15/2 întocmit de Biroul Vamal Sud la 29.11.2021 și Deciziei de regularizare nr.216 emisă la 14.12.2021, subsecvent, cu titlu de întoarecere a executării, se va obliga Serviciul Vamal să emită act administrativ individual favorabil prin care să restituie SRL ”David-Agro” sumele încasate în temeiul Deciziei de regularizare nr.216 emisă la 14.12.2021.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL ”David-Agro”.

Se anulează procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.15/2 întocmit de Biroul Vamal Sud la 29.11.2021 și Decizia de regularizare nr.216 emisă la 14.12.2021, ca ilegale.

Se obligă Serviciul Vamal să emită act administrativ individual favorabil prin care să restituie SRL ”David-Agro” sumele încasate în temeiul Deciziei de regularizare nr.216 emisă la 14.12.2021

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac